

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 21Er/382/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710203174
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhD. Jozef Výboch
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6710203174.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen vo veci exekúcie oprávneného OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom v Bratislave, Štúrova 5, proti povinnému G. L., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. B., H.. K.. Š. XXXX/XX, vedenej pod spisovou značkou Ex 19/2010 súdnym exekútorom JUDr. Máriom Mičákom, Exekútorský úrad so sídlom v Banskej Bystrici, Kollárova 39, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 88 018,56 Eur s prísł., takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

Oprávnený je **povinný** nahradit' súdnemu exekútorovi JUDr. Máriovi Mičákovi trovy exekúcie v sume 228,25 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Súd poverením zo dňa 08.03.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie voči povinnému na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej asociácie so sídlom v Bratislave č. k. II/2008 - 508 zo dňa 01.12.2008.

2. Oprávnený svojim návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 29.04.2019 navrhol exekúciu zastaviť s poukazom na § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku s tým, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, nakoľko podľa správy o stave exekúcie, ktorú súdny exekútor poskytol oprávnenému, po preverení všetkých možností uspokojenia pohľadávky oprávneného, zistil, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

3. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

4. Nakoľko oprávnený navrhol zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastavil.

5. Podľa § 200 ods. 1 veta prvá a druhá Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

6. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložit' nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

7. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

8. O trovách exekúcie súd rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko k zastaveniu exekúcie došlo na návrh oprávneného. Preto súd uložil oprávnenému nahradiť trovy exekúcie súdneho exekútora. Súdny exekútor si v zmysle ustanovenia § 14 a § 15 vyhlášky MS SR č.288/1995 Z.z.(ďalej len vyhláška) uplatnil právo na odmenu súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti spolu za 85 jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Súdny exekútor si však uplatnil odmenu za doručenie príkazu na začatie exekúcie 15 x a odmenu za doručenie exekučného príkazu 17 x, vyhláška však v ustanovení § 15 ods. 1 písm. b) a d) hovorí, že paušálnou sumou sa odmeňuje doručenie príkazu na začatie exekúcie, resp. doručenie exekučného príkazu, avšak nehovorí o tom, že paušálnou sumou sa odmeňuje každé doručenie príkazu na začatie exekúcie a každé doručenie exekučného príkazu. Preto súd súdnemu exekútorovi priznal odmenu za doručenie príkazu na začatie exekúcie len 1x a odmenu za doručenie exekučného príkazu rovnako len 1x.

9. Vo vzťahu k ostatným jednotlivým úkonom exekučnej činnosti súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu nasledovne:

- získanie poverenia na vykonanie exekúcie 1 x,
- doručenie upovedomenia o začatí exekúcie 1 x,
- doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie 1 x,
- každé zisťovanie bydliska povinného 2 x,
- každé zisťovanie účtu povinného 4 x,
- každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného 19 x,
- každé ďalšie zisťovanie majetku povinného 10 x.

10. Súd teda z predloženého exekučného spisu zistil, že súdny exekútor vykonal účelne v predmetnej exekučnej veci 40 jednotlivých úkonov exekučnej činnosti, priznal mu odmenu v sadzbe 3,32 Eur za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti, spolu v celkovej sume 132,80 Eur. Vo zvyšnej časti súd súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko z preloženého exekučného spisu vykonanie týchto úkonov nemal za preukázané.

11. Súdny exekútor uplatnil odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti podľa § 6 vyhlášky, a to spolu v sume 365,09 Eur za zriadenie exekučného záložného práva k 11 nehnuteľnostiam. Túto časť odmeny však súd súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko odmena pri zastavení exekúcie sa určuje podľa § 14 až 16 vyhlášky. Pokiaľ ide o odmenu za zriadenie exekučných záložných práv, tak zo systematického zaradenia ustanovenia § 6 v prvom oddiele druhého dielu vyhlášky je zrejmé, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na odmenu za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Avšak vecná pôsobnosť predmetného ustanovenia § 6 na určenie odmeny pri zastavení exekúcie nie je daná. Ustanovenie § 6 vyhlášky je totiž zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad vylúčenia súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6 vyhlášky. (obdobne k tomu pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoE/37/2015 zo dňa 28.04.2015). Na základe uvedeného súd zastáva názor, že odmenu súdnemu exekútorovi v zmysle § 6 vyhlášky pri zastavení exekúcie priznať nemožno, pretože počet nehnuteľností, na ktoré súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo, nie je kritériom pre určenie odmeny pri rozhodovaní súdu o odmene súdneho exekútora jeho vylúčení z vykonávania exekúcie alebo pri jej zastavení. Toto kritérium sa použije len pri určení odmeny za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie, ktorá je reálne vykonaná. Cieľom exekúcie je na prvom mieste uspokojenie pohľadávky oprávneného v čo najvyššej miere a v čo najkratšom čase, pričom

ním rozhodne nie je maximalizácia odmeny súdneho exekútora a tejto skutočnosti je potrebné podriaďiť aj výklad jednotlivých ustanovení vyhlášky.

12. Súdny exekútor si uplatnil v zmysle § 21 aj právo na odmenu za vydanie odpisu alebo potvrdenia zo spisu v celkovej sume 2,64 Eur. Túto mu však súd nepriznal, pretože zo systematického výkladu vyhlášky jasne, zreteľne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že odmena súdneho exekútora pri vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie sa určuje v zmysle ustanovení tretieho oddielu druhého dielu vyhlášky, pričom ustanovenia § 14 a § 15 vyhlášky, ktorých znenie taxatívne upravuje kritériá a spôsob výpočtu odmeny súdneho exekútora pri zastavení exekúcie. Ustanovenie § 21 však zo systematického hľadiska zaradené v odlišnom oddieli vyhlášky, pričom ustanovenia týkajúce sa určenia odmeny súdneho exekútora pri zastavení exekúcie (na rozdiel napr. od § 16 ods. 1 vyhlášky, ktorý odkazuje na ustanovenia § 5 alebo § 7 až § 13 vyhlášky) na § 21 vyhlášky žiadnym spôsobom neodkazujú. Z uvedených dôvodov odmenu v zmysle § 21 vyhlášky pri rozhodovaní o trovách exekúcie pri zastavení exekúcie priznať súdnemu exekútorovi nemožno.

13. Podľa § 22 vyhlášky si súdny exekútor uplatnil právo na náhradu hotových výdavkov vo výške 88,24 Eur za tlač a kopírovanie listín, poštovné, poplatky za elektronické lustrácie, cestovné náhrady a telekomunikačné poplatky.

14. Z uplatnenej náhrady hotových výdavkov súd súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu hotových výdavkov za poštovné v plnej výške, nakoľko z predloženého exekučného spisu mal v čase svojho rozhodovania vynaloženie hotových výdavkov na uvedený účel preukázané len 5 x poštou vrátenými obálkami 3 x originálmi doručeníek a 42 x fotokópiami doručeníek. Taktiež súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné, ktoré nevyhnutne vzniknú v súvislosti so splnením zákonnej povinnosti súdneho exekútora vyplývajúcej z ustanovenia § 60 ods. 2 Exekučného poriadku zaslať konečné vyúčtovanie exekučného konania oprávnenému, povinnému a za vrátenie poverenia a zaslanie konečného vyúčtovanie exekučnému súdu. Pričom pokiaľ súdny exekútor vynaloženie hotových výdavkov na poštovné preukázal originálom doručenky súd mu priznal náhradu hotových výdavkov za poštovné v plnej výške, a pokiaľ preukázal vynaloženie hotových výdavkov za poštovné fotokópiami doručeníek, súd mu priznal náhradu v sume 0,20 Eur za každé doručenie (t.j. vo výške 1/8 z ceny poštovného za každú zásielku preukázanú fotokópiu doručenky, nakoľko tieto fotokópie doručeníek preukazovali vynaloženie poštovného týkajúceho sa viacerých exekučných konaní). Súd teda priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov za poštovné v celkovej sume 26,- Eur, pričom vychádzal z ceny jednej zásielky v sume 1,60 Eur. Pri náhrade hotových výdavkov vynaložených na tlač a kopírovanie súd pri rozhodovaní vychádzal z obsahu predloženého exekučného spisu Ex 19/10, ktorého rozsah je 171 listov. Tento počet súd vynásobil dvoma s ohľadom vyhotovené rovnopisy doručované povinnému resp. dožiadaným orgánom. Pokiaľ ide o cenu kancelárskeho papiera, táto sa pohybuje za balík s obsahom 500 listov od 2,70 Eur do 3,50 Eur. Súd vychádzal z ceny 3,50 Eur, pričom náhrady za 1 list kancelárskeho papiera predstavuje sumu vo výške 0,007 Eur za 1 list A4 kancelárskeho papiera. Cena po zaokrúhlení predstavuje 0,01 Eur za 1 list. Cena tlače v kopírovacích centrách, ktoré z uvedenej činnosti ako predmetu svojho podnikania tvoria zisk predstavuje 0,03 až 0,1 Eur za jednu stranu čiernobielej tlače A4. Súdny exekútor je však oprávnený požadovať len skutočnú náhradu výdavkov na uvedený účel. Súd preto vychádzal z nákladov na kancelársky a papier (0,01 Eur) a tlač (0,04 Eur), t.j. z hodnoty 0,05 Eur za každý list. Preto náhrady za kancelársky papier a tlač predstavujú 342 x 0,05 Eur 17,10 Eur.

15. Vo zvyšnej časti súd súdnemu exekútorovi priznal náhradu hotových výdavkov tak, ako si ju súdny exekútor uplatnil, nakoľko mal ich vynaloženie z predloženého exekučného spisu za preukázané. Súd teda priznal súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov v celkovej výške 57,41 Eur. Súd priznal súdnemu exekútorovi 20% DPH z odmeny a náhrady hotových výdavkov v sume 190,21 Eur, vo výške 38,04 Eur. Súd súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie spolu vo výške 228,25 Eur, a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na tunajšom súde. O sťažnosti rozhoduje súd prvej

inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.